

I maj 1950 nedsatte Atlantrådet derefter et planlægningsråd for skibsfarten, der fik til opgave at overveje og fremkomme med forslag om dannelsen af et sådant skibsfartsorgan af civil karakter, der under krig eller truende krigsfare kunne varetage kontrollen med og allokeringen af Atlantpagtlandenes samlede oceangående handelsflåder. Planlægningsrådet har derefter på en række møder, ved hvilke Danmark har været repræsenteret ved en delegation bestående af repræsentanter for handelsministeriet og Dansk Dampskibsrederiforening, udarbejdet et detailleret forslag til en sådan organisation, som har fået navnet „Defense Shipping Authority“....

Efter at Atlantrådet havde godkendt de udarbejdede planer, har man optaget spørgsmålet om, på hvilken måde man fra dansk side skal kunne opfylde de forpligtelser, som herefter kommer til at påhvile Danmark, til nærmere drøftelse med interesse-rede rederkredse. Man er herunder nået til den opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at statskontrollen over de skibe, der efter planen skal indsættes i den internationale skibsfartspool, søges tilvejebragt ved en overenskomstmæssig ordning mellem et af staten nedsat skibsfartsnævn og hvert enkelt af de i betragtning kommende rederier.“

Lovforslaget, der gennemførtes samtidig med et forslag om kontrol med *fiskerflåden* i krigstilfælde m. v. (se nr. 47), henvises i folketinget til behandling i et udvalg. Dettets arbejde med sagen resulterede i, at stk. 2 i § 1 samt stk. 1 i § 3 fik den foran anførte affattelse, der afveg noget fra, hvad handelsministeren oprindeligt havde foreslået. Vedrørende *sammensætningen af skibsfartsnævnet* erklærede ministeren, at det var hans agt at udnævne 2 repræsentanter for de søfarendes organisationer til medlemmer af nævnet.

I den ændrede affattelse indstilledes lovforslaget til vedtagelse af hele udvalget med undtagelse af retsforbundets repræsentant der ikke anså den foreslåede affattelse af § 1, stk. 2, for tilfredsstillende og selv stillede et ændringsforslag til denne bestemmelse, hvorefter nævnet først skulle kunne træde i virksomhed under krigsforhold.

Ved lovforslagets 2. behandling i folketinget udtalte *Tholstrup* (DR), at hvis retsforbundets ændringsforslag blev vedtaget, kunne han tiltræde lovforslaget, ellers måtte han gå imod det.

Kommunisterne var stærkt kritisk indstillet overfor lovforslaget, om hvilket *Aksel Larsen* ved 1. behandling udtalte: „Det er jo ikke et lovforslag, der i almindelighed tager sigte på at varetage det danske folks interesser, men det er, som det — jeg erkender med en vis prisværdig åbenhed — siges i fremsættelses-talen, et led i de efterhånden meget febrilske krigsforberedelser.“